

چهارشنبه ۴ تیر ۱۴۰۴ صفحه ۸ شماره ۲۰ هزار تومان - سال چهارم - شماره ۱۸۸
www.hammihaonline.ir

پدافند اصلی وحدت ملی است

گفت‌وگو با غلامحسین کرباسچی

درباره شرایط این روزهای کشور

شیشه‌های لرزان، روزگار مضطرب

روایتی درباره شرایط مراکز نگهداری

از افراد آسیب‌دیده در روزهای جنگ

پذیرش واقعیت

یادداشتی از قادر باستانی تبریزی

درباره تسلاي خاطر در زمانه پُرنرج جهان

قدر دلسوزان ایران را بدانید

گفت‌وگو با علی مطهری، محمد عطریانفر و جعفرزاده ایمن آبادی

زبانی دیگر برای ایران‌پساجنگ

مهرداد خدییر
معاون سردبیر

بامداد جمعه ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ خورشیدی و پس از اعلام شهادت فرماندهان ارشد نیروهای مسلح و مشخصاً سپاه پاسداران در حمله اسرائیل به مقرها و خانه‌های آنان، سیمای جمهوری اسلامی، حسب عادت نوار مشکی را در گوشه سمت چپ تصویر قرار داد. اندک زمانی بعدتر اما آن نوار را برداشتند و این به معنی آن بود که در عین و حین اندوه عمیق، قرار بر سوگواری نیست و بنا بر پاسخ است. چند روز بعد که مقام دیگر و ارشد سپاه هم قربانی عملیات تروریستی شد برادر او - وزیر آموزش و پرورش در دولت مسعود پزشکیان - نیز سیاه نشوید و این نیز به معنی زبانی دیگر بود. در سکانسی ماندگار از فیلم «سگ‌کشی» ساخته بهرام بیضایی و در مواجهه گلرخ (بابازی مژده شمسایی) با سنگستانی‌ها وقتی اعتراض می‌کند و فریاد بر می‌آورد، یکی از سنگستانی‌ها به او می‌گوید: «خانم‌ها معمولاً در این گونه مواقع گریه می‌کنند. شما چرا فریاد می‌زنید» و گلرخ پاسخ می‌دهد: «گریه‌ها مان را کرده‌ایم. حالا وقت فریاد است.» حکایت ایران ما با دشمنان خارجی نیز چنین است. تا بوده از موضع مظلومیت و دعوت به خیرخواهی بوده، نه باز زبان زور. اوایل جنگ را هم می‌توانیم به‌خاطر آوریم. روزی که اولین فرمانده وقت کل قوا در کارنامه روزانه رئیس‌جمهور نوشت وقتی مردم در فول شعار می‌دادند: «موشک، جواب موشک» پاسخی نداشته و نتوانست بنویسد، موشکی نداشتیم تا به‌عنوان پاسخ بفرستیم و در فول مظلوم آماج موشک‌ها قرار می‌گرفت. **۷**

رئیس‌جمهور پزشکیان: همه افتخار این پیروزی تاریخی به ملت ایران اختصاص دارد

پس از توفان

حسن روحانی: این بحران باید دستورکاری بسازد برای تصحیح مسیر

از این نقطه به بعد، روشن است که هیچ راهی جز بازسازی قدرت دفاعی بومی و هم‌زمان، بازآفرینی اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی پیش‌روی ما نیست. توان نظامی باید تقویت شود، اما به‌تنهایی کفایت نمی‌کند. اقتصاد تاب‌آور، دیپلماسی خردمندانه و اعتماد متقابل میان مردم و حاکمیت، اضلاع مکمل امنیت ملی‌اند. این بحران باید دستورکاری بسازد برای تصحیح مسیر و بازسازی بنیادهای حکمرانی. در کنار همه این‌ها، باید یادآور شد که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در قبال ایران بر خوردی متوازن و منصفانه نداشت. ما تعامل را رد نمی‌کنیم، اما این تعامل تنها زمانی مؤثر است که بر پایه احترام، انصاف و تعهد دوطرفه باشد. انتظار می‌رود آژانس، میان وظیفه نظارتی و نقش حمایتی خود در قبال اعضای پیمان -از جمله ایران- توانایی عادلانه برقرار کند.

سایه، روشن

گرچه از صبح سه‌شنبه پذیرفته شده که در صورت خاتمه حملات از سوی رژیم اسرائیل، ایران نیز از شلیک موشک خودداری کند ولی تجربه گذشته نشان می‌دهد که این رژیم پایبندی چندانی به توافقات خود ندارد. با این حال هنگامی که متوجه شوند هزینه نقض عهد، سنگین است به‌طور طبیعی مجبور به رعایت آن خواهند شد و به نظر می‌رسد که حداقل یکی از دلایل اصلی پیشنهاد آتش‌بس از سوی دشمن نیز همین است. از این رو مولفه‌های اصلی قدرت ایران در این جنگ را باید همچنان حفظ کرد تا طرف مقابل حساب کار خود را بنماید. اولین، مردم هستند. بدون تردید نحوه رفتار مردم ایران در مواجهه با این جنگ می‌تواند مثال‌زدنی باشد. گرچه خط مقدم و آغازگر این تجاوز، رژیم اسرائیل بود ولی درواقع نه‌تنها از حمایت اطلاعاتی و لجستیکی ناتو و غرب بهره‌مند بود، بلکه در پایان امریکا نیز مستقیماً وارد میدان شد تا ابعاد بزرگتری به این حمله بدهد. بنابر این مواجهه مردم با این وضعیت بسیار فراتر از رفتارهای متعارف در جوامع دیگر بود. این مردم برای دفاع از موجودیتی بی‌بدیل به‌نام ایران گرد هم آمدند و اجازه ندادند که زمینه‌های نارضایتی موجود، موجب شود که مسئله ایران به فراموشی سپرده شود. بنابرین برای حفظ رکن اصلی قدرت دفاعی ایران باید هوای این مردم را داشت. هنگامی که می‌گوییم مردم؛ منظور قریب به اتفاق آحاد مردم هستند که دشمن این ملت انتظار داشت که رفتار دیگری از خود بروز دهند و روی چنین رفتاری حساب باز کرده بودند. **۷**

